

ქალთა მიმართ ძალადობის სტატისტიკური ასპექტები

ნინო აბესაძე

კონომიკის აკადემიური დოქტორი
ივანე ჯავახიშვილის სახელობის
თსუ-ის ასოცირებული პროფესორი

ნაშრომში განხილულია ქალთა მიმართ ძალადობის ისტორიული ასპექტები, მისი გამომწვევი მიზეზები, სახეები, გამოვლენის ფორმები, ძალადობის შედეგები. განსაკუთრებული აქცენტი გაკეთებულია ევროკავშირის მხარდაჭერით გაეროს ქალთა ორგანიზაციისა და საქართველოს სტატისტიკის ეროვნულ სამსახურის თანამშრომლობით ჩატარებულ ეროვნული მასშტაბის კვლევის შედეგებზე. გაანალიზებულია საქართველოში არსებული მდგომარეობა და გაკეთებულია შესაბამისი დასკვნები.

საკვანძო სიტყვები: გენდერი; ძალადობა; ოჯახი; კვლევა; ანალიზი.

დღეს, ქალთა მიმართ ძალადობა საზოგადოების ერთ-ერთ მნიშვნელოვან პრობლემას წარმოადგენს. ჩატარებული კვლევები ადასტურებს, რომ პრობლემას კომპლექსური ხასიათი გააჩნია და ის სხვადასხვა მიზეზით შეიძლება იყოს გამოწვეული, რაც უარყოფითად მოქმედებს არამხოლოდ მსხვერპლი ქალების ფიზიკურ თუ ემოციურ ჯანმრთელობაზე, არამედ ის უშუალო კავშირშია და გავლენას ახდენს ბავშვებზე, ოჯახზე და მთლიანად საზოგადოებაზე.

ძალადობა და მასზე დამყარებული ურთიერთობები ჯერ კიდევ პირველყოფილ საზოგადოებაში ვლინდება, როცა ადამიანო გამოქვაბულში ცხოვრობდა და ცეცხლის დანთებას სწავლობდა. როლები სუსტსა და ძლიერს შორის ძირითადად ფიზიკური შესაძლებლობების მიხედვით ნაწილდებოდა. დროთა განმავლობაში პატრიარქატულმა საზოგადოებამ მამრს ძლიერის, ხოლო მდედრს სუსტის იარაღი მიაწოდა. ამიტომაც, საუკუნეების მანძილზე ადამიანთა გვარის ნამდვილ სრულფასოვან წარმომადგენლად მამაკაცი ითვლებოდა, ხოლო განსხვავება კაცისა და ქალის სოციალურ როლებს შორის განიხილებოდა მუდმივად და უცვლელად, აქედან გამომდინარე შეიქმნა პირობები ქალის იერარქიული მდგომარეობის ჩამოყალიბებისათვის (აბესაძე ნ. 2017; აბესაძე ნ. 1992). მამაკაცზე დამოკიდებულება ყალიბდებოდა ისტორიულად, რამაც განუვითარა ქალს „განსხვავებული ფსიქოლოგიური ქცევები“ და ხასიათი. სოციალურ-ფსიქოლოგიური თავისებურებანი გამოვლინდება ქცევის თავისებურებებში, ინტერესებში, მოვლენებისა და პროცესების აღქმის რეაქციაში, აზროვნების ხასიათში და სხვ. [1, გვ.22-23]. ყოველივე ამის გამო, ჩავვრისა და ფიზიკური თუ სიტყვიერი ძალადობის მსხვერპლნი ხშირად სწორედ ქალები ხდებოდნენ.

საერთოდ ქალთა მიმართ ძალადობის სხვადასხვა სახეს ვხვდებით. ესენია: ფიზიკური შეურაცხყოფა, ტრეფიკინგი, გაუპატიურება, იძულებით პროსტიტუციაში ჩაბმა, სიტყვიერი შეურაცხყოფა, იზოლაცია, გამოკეტვა, იძულებით ქორწინება და ა.შ. ქალთა მიმართ ძალადობა ყველაზე ხშირად ვლინდება ოჯახში, ცოლსა და ქმარს შორის, როცა ქმარი ფიზიკურად, ფსიქოლოგიურად ან სექსუალურად ძალადობს ცოლზე. ოჯახში ძალადობა თითქმის ჩვენს საზოგადოებაში ტაბუდადებული თემაა, ეს მეტად მტკივნეული პრობლემა განსაკუთრებით უკანასკნელ წლებში გახდა აქტუალური და მწვავე. საქართველოს პარლამენტმა 2006 წლის გაზაფხულზე მიიღო კანონი „ოჯახში ძალადობის აღკვეთის, ოჯახში ძალადობის მსხვერპლთა დაცვისა და დახმარების შესახებ“, რითიც ფაქტობრივად აღიარებულ იქნა ამ პრობლემის არსებობა ქვეყანაში, თუმცა, შესაბამისი სრულყოფილი სტატისტიკა 2009 წლის შემდეგ დღემდე არ არსებობდა. მართალია, ტარდებოდა კვლევები, რომლებიც ძირითადად ლოკალურ ხასიათს ატარებდა, რის გამოც ის არ იძლეოდა საქართველოში ოჯახში ქალის მიმართ ძალადობის სრულ სურათს და არ ადგენდა ამ ძალადობის გამომწვევ მიზეზებს.

არსებული სტატისტიკით, მსოფლიოში ყოველი 4 ქალიდან ერთი, ოჯახში ძალადობის მსხვერპლია, 1,5 მლნ ადამიანი განიცდის სექსუალურ ძალადობას ყოველწლიურად, მსოფლიოში დაახლოებით 520 000 ადამიანი იღუპება ძალადობის მიზეზით. ძალადობის ზემოქმედების შედეგებისაგან კი მილიონობით ადამიანი იტანჯება. მსოფლიო ჯანდაცვის ორგანიზაციის მიერ მსოფლიოს 10 ქვეყანაში ჩატარებული კვლევის მიხედვით, რომლითაც გამოკითხულ იქნა 24 000 ქალი, ინტიმური პარტნიორის მხრიდან ძალადობას განიცდის ქალთა 20% იაპონიაში, 70% ეთიოპიაში, 50%-ზე მეტი ბანგლადეშში, პერუსა და ტანზანიაში. დაბალი შემოსავლების ქვეყნებში ქალების 14–32% აღნიშნავს, რომ მათზე ძალადობა განხორციელდა ორსულობის დროს, ხოლო მაღალი შემოსავლების ქვეყნებში ეს მაჩვენებლები 4–11%-ს შეადგენდა. სხვადასხვა ქვეყანაში მოზარდი გოგონების 19%-დან 48%-მდე მიუთითებდნენ სექსუალური ძალადობის შესახებ [10].

ძალადობის შედეგები ისევე არაერთგვაროვანი შეიძლება იყოს, როგორც მისი გამომწვევი მიზეზები. ქალების მიმართ ძალადობა სიკვდილიანობის პირდაპირი ან არაპირდაპირი მიზეზია; ის აუარესებს ჯანმრთელობის მდგომარეობას და ზრდის ავადობას, აქვს მძიმე შედეგები ფიზიკური, ფსიქიკური, სექსუალური და რეპროდუქციული ჯანმრთელობის მხრივ [5, გვ. 11].

საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს ინფორმაციით, ოჯახში ძალადობის ყველაზე მეტი ფაქტი ბოლო ოთხი წლის მანძილზე თბილისის შემდეგ, აჭარაში ფიქსირდება. სპეციალისტები კი მიიჩნევენ, რომ ეს ციფრები რეალურ სიტუაციას ზუსტად არ ასახავს და ოჯახში ძალადობის შემთხვევა გაცილებით მეტია. ფაქტობრივად საპატრულო პოლიციის ყოველი მეოთხე გამოძახება ოჯახში ძალადობის შემთხვევებზე მოდის [5, გვ.20].

საქართველოში ქალთა მიმართ ძალადობის საკითხებზე არსებული ინფორმაციული ვაკუუმის აღმოსაფხვრელად, გაეროს ქალთა ორგანიზაციამ, ევროკავშირის მხარდაჭერითა და საქართველოს სტატისტიკის ეროვნულ სამსახურთან თანამშრომლობით ეროვნული მასშტაბის კვლევა ჩაატარა. ფაქტობრივად პირველად მოხდა საქართველოს მასშტაბით ქალთა მიმართ ძალადობის, მათ შორის ოჯახში ძალადობისა და სექსუალური შევიწროების გავრცელებისა და შედეგების, ასევე აღნიშნულ საკითხებზე საზოგადოებრივი განწყობებისა და დამოკიდებულებების შესახებ მონაცემების შეგროვება.

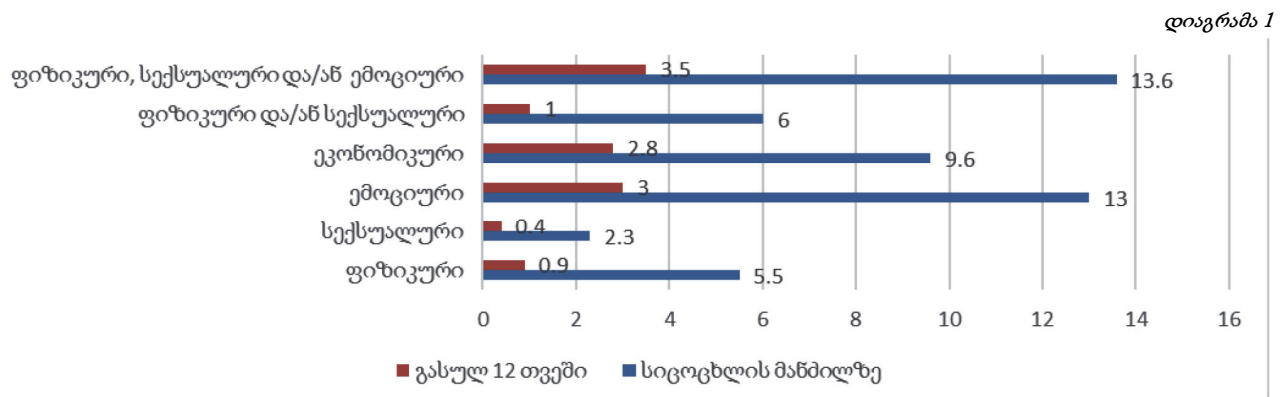
2017 წლის ქალთა მიმართ ძალადობის ეროვნული კვლევა საქართველოში არის პირველი კვლევა 2009 წლის შემდეგ, რომელიც გაზომა საქართველოში ქალთა მიმართ ძალადობის მასშტაბი და შეაფასა მისი შედეგების გავლენა ქალების ჯანმრთელობაზე. ჩატარებული კვლევა დაეფუძვნა ქალთა მიმართ ძალადობის კვლევების საერთაშორისოდ აღიარებულ პრაქტიკას და სრულ შესაბამისობაშია საერთაშორისო ეთიკისა და უსაფრთხოების სახელმძღვანელო პრინციპებთან.

კვლევის დიზაინი გულისხმობდა 15–64 წლის ასაკის ქალების რაოდენობრივ კვლევას ქალთა მიმართ ძალადობის გავრცელების, მიზეზებისა და შედეგების, დამოკიდებულებების, განწყობებისა და ინფორმირებულობის შესახებ. ქალებისთვის კვლევისათვის შერჩევის ზომად განისაზღვრა 10800 შინამეურნეობა და 3630 შინამეურნეობა - კაცებისთვის. შესაბამისად გამოკითხულ იქნა 6006 ქალი და 1601 კაცი.

ქალთა მიმართ ძალადობა ქართული საზოგადოებისათვის ტაბუირებული თემაა და იშვიათად ხდება მისი გამჟღავნება. ქალებსა და გოგონებზე მიმართული ძალადობა მოიცავს სექსუალურ ძალადობას, სექსუალურ შეურაცხყოფას, გაუპატიურებას, სექსუალურ შევიწროებას, ადრეულ ქორწინებას, ან ქორწინების იძულებას და სხვ.^[10] ამან კიდევ უფრო გაზარდა ამ კვლევის მნიშვნელობა, რადგან ქალთა მიმართ ძალადობის ეროვნული კვლევა განხორციელდა ინტიმური პარტნიორისა და არაპარტნიორის მხრიდან ძალადობის, სექსუალური შევიწროების, ბავშვობაში ძალადობის, ძალადობის ჯანმრთელობაზე ზეგავლენის, ქალთა მიმართ ძალადობის რისკფაქტორების, მომსახურებების შესახებ ინფორმირებულობის მიმართულებით.

ამ კომპლექსური კვლევის შედეგებმა ცხადყო, რომ საქართველოში, ქალები ძალადობის მსხვერპლი არიან და პირველ რიგში უდიდესი ძალადობის რისკის ქვეშ არიან კაც ინტიმური პარტნიორების მხრიდან.

პარტნიორის მხრიდან სხვადასხვა სახის ძალადობის მქონე 15-64 წლის ასაკის ქალთა პროცენტული წილი ^[4]

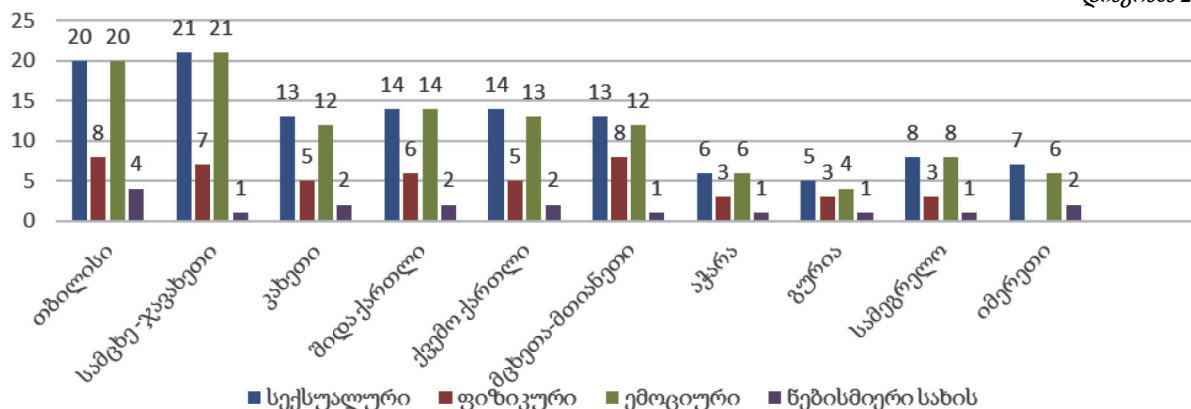
როგორც ჩანს, რესპონდენტთა 13,6%-ს გამოცდილი აქვს ფიზიკური, სექსუალური ან ემოციური ძალადობა. გასული წლის თორმეტი თვის განმავლობაში ყველაზე ხშირად ქალები ემოციური ძალადობის მსხვერპლი იყვნენ და ყველაზე ნაკლებად სექსუალურ ძალადობის ქვეშ იმყოფებოდნენ.

კვლევის შედეგების მიხედვით ქალების 2%-ს, რაც დაახლოებით 15.6 ათას ქალს შეადგენს გამოუცდია ფიზიკური ძალადობა მინიმუმ ერთი ფეხმძიმობის დროს მაინც. სამწუხაროა, მაგრამ ფაქტია, რომ ამ ქალების 37%-ს ფეხმძიმობის დროს ჩაართყეს მუცელში. რესპონდენტთა 64 % განიცდიდა ასეთივე სახის ფიზიკურ ძალადობას და ჩადიოდა მსგავს ქმედებებს იგივე პარტნიორის მხრიდან ფეხმძიმობამდეც.

თუ გადავხედავთ რეგიონულ სტატისტიკას, ქალთა მიმართ ძალადობის შემთხვევა გაცილებით ხშირია თბილისის, სამცხე-ჯავახეთის, მცხეთა-მთიანეთის, კახეთისა და შიდა ქართლში მცხოვრებ მოსახლეობაში. შედარებით დაბალია მონაცემები აჭარის, გურიის, სამეგრელოსა და იმერეთის რეგიონში.

ქალების პროცენტული წილი ვინც განაცხადა ძალადობის შესახებ, რეგიონების მიხედვით ^[4]

დიაგრამა 2

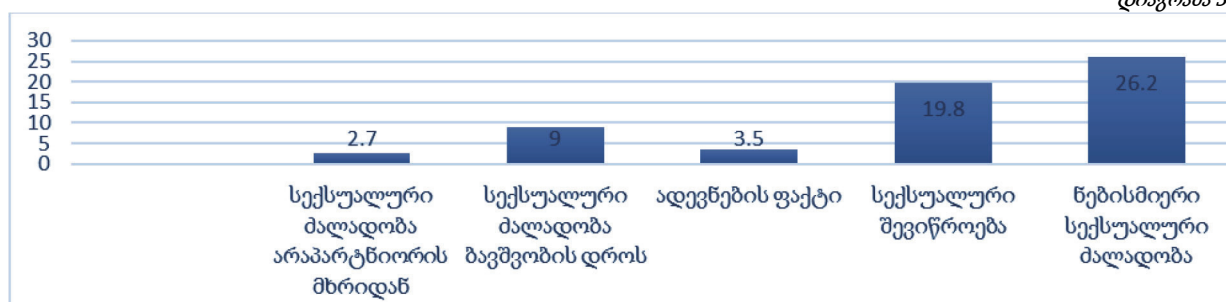

გარდა ფიზიკური ძალადობისა, ხშირია ფსიქოლოგიური ძალადობის ფაქტებიც, ისეთები, როგორიცაა: ცოლის მუდმივი კონტროლი, მუქარა, დაშინება, სიტყვიერი შეურაცხყოფა, დამცირება, შანტაჟი და ა.შ.

გამოკითხულ ქალთა 3,5%-მა განაცხადა, რომ ცხოვრების მანძილზე, ადევნების სხვადასხვა ფორმა გამოუცდიათ ხოლო 3,3%-სათვის გასული 12 თვის განმავლობაში ადევნების ყველაზე გავრცელებული ფორმას წარმოადგენდა შეურაცხყოფელი ან მუქარისშემცველი ტექსტური შეტყობინებები ან ელექტრონული წერილები (2%), უმიზეზო ლოდინი ან ადევნება(1%) და შეურაცხმყოფელი, მუქარანარევი ან უხმო ზარები (1%).

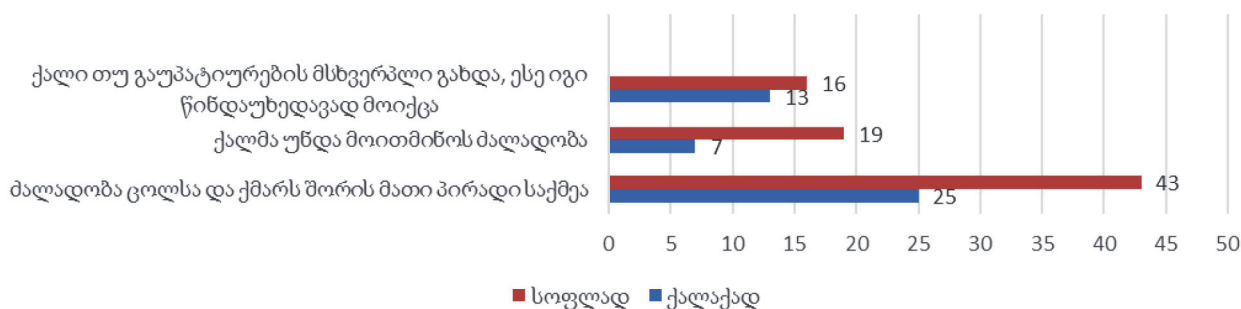
სექსუალური ძალადობის, ადევნების, შევიწროების, ბავშვობის დროს სექსუალური ძალადობის მქონე 15-64 წლის ასაკის ქალთა პროცენტული წილი ^[4]

დიაგრამა 3

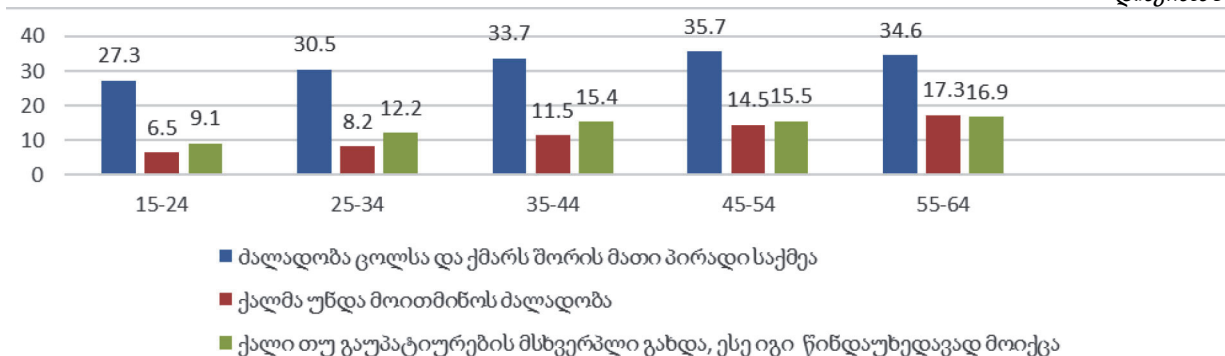
დაახლოებით 4-დან 1 ქალს (27%) ოდესმე გამოუცდია ფიზიკური და/ან სექსუალური ძალადობა ინტიმური პარტნიორის მხრიდან ან სექსუალური ძალადობა ან სექსუალური შევიწროება არაპარტნიორის მხრიდან ან ბავშვობაში განცდილი სექსუალური ძალადობა.

მეტად საინტერესო სტატისტიკა გამოვლინდა ცოლსა და ქმარს შორის დამოკიდებულების შეფასებისას. ქალთა 33% თვლის, რომ ძალადობა ცოლსა და ქმარს შორის მათი პირადი საქმეა და სხვა არ უნდა ჩაერიოს, 12%-ის აზრით ქალმა უნდა მოითმინოს ძალადობა, რომ ოჯახი შეინარჩუნოს და 14%-ს მიაჩნია, რომ ქალი თუ გაუპატიურების მსხვერპლი გახდა, ე.ი. წინდაუხედავად მოიქცა და ამიტომ მოხვდა ასეთ სიტუაციაში. ამ საკითხთან დაკავშირებით განსხვავებული სურათი იკვეთება ქალაქისა და სოფლის მოსახლეობისათვის. თუ ქალაქის მოსახლეობის 25% მიიჩნევს რომ ძალადობა ცოლსა და ქმარს შორის მათი პირადი საქმეა და სხვა არ უნდა ჩაერიოს, სოფლად თითქმის გაორმაგებული მაჩვენებელი დაფიქსირდა(43%) ქალაქის მოსახლეობის 7% ფიქრობს რომ ოჯახის შენარჩუნების მიზნით ქალმა უნდა მოითმინოს ძალადობა, სოფლად მაჩვენებელი ტრადიციულად გაორმაგებულია (19%), ხოლო ქალი თუ გაუპატიურების მსხვერპლი გახდა, ესე იგი წინდაუხედავად მოიქცა ამ მოსაზრებას ქალაქისა და სოფლის მოსახლეობა თითქმის თანაბარი რაოდენობით ეთანხმება.

ქალებისა (66%) და კაცების (78%) უმეტესობა ეთანხმება მოსაზრებას, რომ ქალის ყველაზე მნიშვნელოვანი როლი ოჯახის მოვლაა. ქალების თითქმის მეოთხედი (23%) და კაცების თითქმის ნახევარი (42%) მიიჩნევს, რომ ცოლი უნდა ემორჩილებოდეს ქმარს. ქალთა ერთ მეოთხედსა (22%) და კაცების ერთი მესამედს (31%) მიაჩნიათ, რომ ცოლის ცემა გამართლებულია ისეთ შემთხვევებში, როგორიცაა ღალატი ან ზავშეშების უგულვებელყოფა.

რესპონდენტთა ასაკობრივი სტრუქტურის დეტალურმა ანალიზმა აჩვენა, რომ ასაკობრივი ჯგუფების მიხედვით განსხვავებულია ქალთა მიმართ ძალადობისადმი დამოკიდებულება. ასე მაგალითად, თუ 15-24 წლის ახალგაზრდების 27,3% მიიჩნევს, რომ ძალადობა ცოლსა და ქმარს შორის მათი პირადი საქმეა და სხვა არ უნდა ჩაერიოს, ამ მოსაზრების გამზიარებელთა 35,7 % 45-54 წლის ასაკობრივი ჯგუფს მიეკუთვნება. 15-24 წლის მოსახლეობის მხოლოდ 6,5% თვლის, რომ ქალმა უნდა მოითმინოს ძალადობა, ხოლო 55-64 წლის რესპონდენტების 16,9% ამას აუცილებლად მიიჩნევს.

ქალების 67,4% იცის, რომ საქართველოში მიღებულია კანონი ქალთა მიმართ/ოჯახში ძალადობის შესახებ, 78,3% -ს უახლოეს წარსულში უნახავს ან სმენია ქალთა მიმართ ძალადობის კამპანიის შესახებ, 76,8% რესპონდენტი ქალებისა არის ინფორმირებული ცხელი ხაზის არსებობის შესახებ, 61,7% ფლობს ინფორმაციას თავშესაფრის შესახებ, ხოლო 38% კრიზისული ცენტრის შესახებ. მიუხედავად ინფორმაციულობის მაღალი ხარისხისა, პარტნიორის მხრიდან ფიზიკური ან სექსუალური ძალადობის მსხვერპლი ქალების მხოლოდ 26%-მა მიმართა შესაბამის სამსახურებს. კერძოდ, პოლიციას 18%-მა, ჯანდაცვის დაწესებულებას 8%-მა და სასამართლოს 5%-მა. ძირითადი მიზეზები, რის გამოც მსხვერპლი არ ახმაურებს ძალადობას, არის ოჯახის ღირსების შელახვა (19%), მეტი ძალადობის შიში/მუქარა (13%), სირცხვილი ან შიში, რომ მას არ დაუჯერებდნენ/მას დაადანაშაულებდნენ (10%). ვინც მიმართა შესაბამის უწყებებს, როგორც აღმოჩნდა 80%-მა გადაწყვეტილება მიიღო დამოუკიდებლად გაუსაძლისი მდგომარეობის გამო, ხოლო 20%-მა მხოლოდ მიღებული მძიმე დაზიანების შედეგად.

ეროვნული ნიშნის მიხედვით ქალთა მიმართ ძალადობის გამოვლინების გაანალიზების შედეგად აღმოჩნდა, რომ აზერბაიჯანელ ქალებს გამოუცდიათ მრავალი სხვადასხვა ფორმის ძალადობა. განსაკუთრებით აღსანიშნავია ფიზიკური ძალადობა, იძულებითი ნადრევი ქორწინება, ეკონომიკური დამოკიდებულება, რაც ხელს უწყობს ფსიქოლოგიურ და ფიზიკურ ძალადობას.

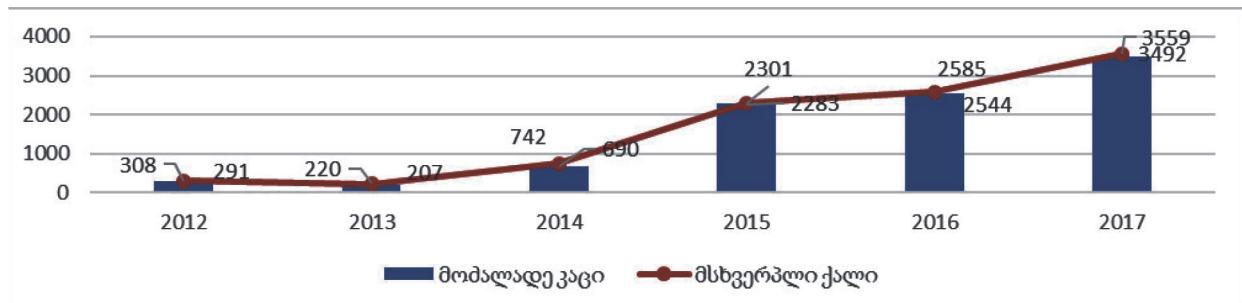
საერთაშორისო მონაცემებთან შედარებით, ქალების მიერ განცხადებული ძალადობის მაჩვენებლები საქართველოში უფრო დაბალია, ვიდრე მთელს ევროპაში. თუმცა, გენდერული თანასწორობის მიმართ დამოკიდებულებები საქართველოში შედარებით უფრო კონსერვატიულია, ვიდრე ევროპის ქვეყნების უმეტეს ნაწილში.

ოჯახური ძალადობის მთავარი მიზეზებია: ექვიანობა, უმუშევრობა და სიღარიბე; ქალის ეკონომიკური დამოკიდებულება მამაკაცზე, ქმრის მიმართ უპატივცემულობა, ქმრის, როგორც ოჯახის უფროსის და გამგებლის „უფლება“ - იძალადოს ფიზიკურად მეუღლეზე, ალკოჰოლური მდგომარეობა. შემორჩენილი სტერეოტიპი-წარმოდგენა ოჯახში მამაკაცის დომინანტური როლის შესახებ და სხვ.^[9]

შეუძლებელია ყურადღების მიღმა დარჩეს ის ფაქტი, რომ მსხვერპლი ქალების რიცხვის ტენდენცია საქართველოში აბსოლუტურად მზარდია, რაც ძალიან სავალალო მდგომარეობაა ისეთი მცირერიცხოვანი ერისთვის, როგორიც საქართველოა.

მოდალდე კაცებისა და მსხვერპლი ქალების რიცხოვნობის დინამიკა [7]

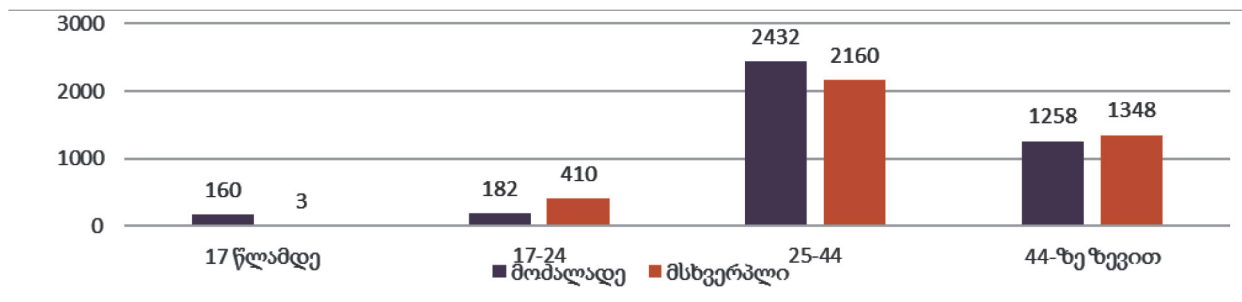
დიაგრამა 6

მარტო 2017 წელს წინა წელთან შედარებით 35%-ით გაიზარდა მოძალადე კაცთა რიცხვი და 38%-ით მსხვერპლ ქალთა რაოდენობა. განსაკუთრებით მაღალია, როგორც მოძალადე, ისე მსხვერპლის რიცხვი 25-44 ასაკობრივი ჯგუფის მოსახლეობაში, რაც პრობლემას განსაკუთრებით აქტუალურსა და საგანგაშოს ხდის.

მოდალდისა და მსხვერპლის რიცხოვნობა ასაკობრივ ჯგუფში [7]

დიაგრამა 7

თითოეული ადამიანის სიცოცხლე ქვეყნისთვის მნიშვნელოვანია. სამწუხაროდ, მოძალადეებისა და მსხვერპლის მომრავლებული ფაქტების წინაშე დგას ჩვენი საზოგადოება. მატულობს ყოფილი ქმრებისგან ცოლის მკვლელობის, ფიზიკური თუ სექსუალური ძალადობის ფაქტები. რა თქმა უნდა, ძნელია ქვეყანამ შეძლოს ფორსირებული ტემპით ძალადობის პრევენცია. განსაკუთრებული როლი ახალგაზრდობამ უნდა შეასრულოს, ვინაიდან გადამწყვეტი მნიშვნელობა ექნება ადამიანის თვითშეგნების გაზრდასა და ახალგაზრდა თაობის კეთილგონიერებას: იფიქროს და გადაჭრას ისეთი მწვავე საკითხები, როგორებიცაა: გენდერული უთანასწორობა, გენდერული ნიშნით ძალადობა, ბავშვთა და ხანდაზმულთა მიმართ ძალადობა და ა. შ.

ლიტერატურა:

1. აბესაძე ნ. დასაქმების სტატისტიკა საქართველოში გენდერული სტერეოტიპების ფონზე. ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თსუ-ს საერთაშორისო სამეცნიერო კონფერენციის „გლობალიზაციის გამოწვევები ეკონომიკასა და ბიზნესში“ შრომების კრებული. თბ., 2017.
2. აბესაძე ნ. საქართველოში ქალთა დასაქმების სტატისტიკური შესწავლა და რაციონალიზაცია. თბ., 1992.
3. გენდერული დისკრიმინაცია შრომით ურთიერთობებში. თბ., 2014.
4. <http://www.citizens.ge/index.php/ka/asia-ka-ge/traditions-ka-ge/290-2013-11-25-18-01-00>
5. ქალთა მიმართ ძალადობის ეროვნული კვლევა საქართველოში. საქსტატის პრეზენტაცია. თბ., 2018.

6. ქალთა მიმართ ოჯახში ძალადობის საკითხების ეროვნული კვლევა საქართველოში.თბ. 2010.
7. J.Baxter, E.O.Wright, "The glass ceiling hypothesis", Gender & Society, Vol. 14 No. 2, April 2000.
8. See: <http://www.ssc.wisc.edu/~wright/GenderGap.pdf>
9. www.geostat.ge
10. Multi Country Study of Womens Health and Domestic Violence against Women. 2005
11. http://whqlibdoc.who.int/publications/2005/9241593512_eng.pdf
12. <http://www.who.int/violenceprevention/approach/definition/en/>
13. http://www.who.int/reproductivehealth/publications/violence/NMH_VIP_PVL_13_1/en/

Statistical Aspects of Violence against Women

Nino Abesadze

Associate Professor

Ivane Javakhishvili Tbilisi State University

S u m m a r y

The paper deals with the historical aspects of violence against women, the causes, types, detection forms, and the consequences of violence. Special emphasis has been made on the results of the national survey conducted by the UN Women and National Statistics Office of Georgia. The situation in Georgia is analyzed and relevant conclusions are made.

Keywords: *gender; violence; family; research; analysis.*